

The Early Prophets - One Book, One Theme - class # 21

Shaul's sin with Amalek - "shogeg" or "mayzid"

An "intentional" or "unintentional" mistake

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. The usual review of the units we have identified thus far

And how they relate to the prophetic theme of the entire book

Shmuel chapters 1->7 / Shmuel the Prophet & Judge

Establishing Shmuel as a 'trusted' Prophet - & his religious and educational reform

Chapters 8-> 12 – God agrees to a Monarchy (despite Shmuel's reservations The people's request a King/ & Shaul's two coronations

Chapter 13 -> 14 Shaul's Kingdom

Despite Shaul's military victory, Hashem promises to dethrone him.

Chapters 15-16 - The war with Amalek / & Shaul's punishment

Next unit – will begin in chapter 17

Note new introduction & that now David is the protagonist

II. Agag – a 'genetic' or 'thematic' descendant of the Biblical Amalek

Shmuel Aleph chapter 15

- א** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׂאוּל, אֲתִי שָׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ, עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל; וְעַתָּה שָׁמַע, לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה.
- 1** And Samuel said unto Saul: 'The LORD sent me to anoint thee to be king over His people, over Israel; now therefore hearken thou unto the voice of the words of the LORD. {S}
- ב** כֹּה אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת, פִּקְדֹתִי, אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּךְ לְיִשְׂרָאֵל-אֲשֶׁר-לֹא בָדַרְךָ, בְּעֵלְתוֹ מִמִּצְרַיִם.
- 2** Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.
- ג** עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָ אֶת-עִמָּלֶק, וְהִחַרְמְתָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ, וְלֹא תַחֲמַל עֲלֵיו; וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה, מֵעִלָּל וְעַד-יוֹנֵק, מִשּׁוֹר וְעַד-שֶׂה, מִגָּמֶל וְעַד-חֲמוֹר.
- 3** Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spare them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.' {S}

The commandment in Devarim chapter 26

יז זְכוֹר, אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עַמְלֶק, בְּדַרְדָּרְךָ, בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. 17 Remember what Amalek did unto thee by the way as ye came forth out of Egypt;

יח אֲשֶׁר קָרַד בְּדַרְדָּרְךָ, וַיִּזְנַב בְּךָ כָּל-הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ--וְאֶתָּה, עֵיף וַיִּגַע; וְלֹא יָרָא, אֱלֹהִים. 18 how he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou wast faint and weary; and he feared not God.

יט וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל-אֵיבֶיךָ מִסָּבִיב, בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ--תִּמְחָה אֶת-זְכוֹר עַמְלֶק, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם; לֹא, תִשְׁכַּח. {פ} 19 Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

The story in Shmot chapter 17, noting its context:

א וַיִּסְעוּ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר-סִין, לְמִסְעֵיהֶם--עַל-פִּי יְהוָה; וַיַּחֲנוּ, בְּרִפְדִּים, וְאִין מַיִם, לְשֵׁתֵת הָעָם. 1 And all the congregation of the children of Israel journeyed from the wilderness of Sin, by their stages, according to the commandment of the LORD, and encamped in Rephidim; and there was no water for the people to drink.

ב וַיִּרֶב הָעָם, עִם-מֹשֶׁה, וַיֹּאמְרוּ, תִּנוּ-לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה; וַיֹּאמֶר לָהֶם, מֹשֶׁה, מִה-תִּרְיֹבוּן עִמָּדִי, מִה-תִּנְסוּן אֶת-יְהוָה. 2 Wherefore the people strove with Moses, and said: 'Give us water that we may drink.' And Moses said unto them: 'Why strive ye with me? wherefore do ye try the LORD?'

ג וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם, וַיִּלֶן הָעָם עַל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמְרוּ, לְמָה זֶה הֵעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם, לְהָמִית אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי, בְּצָמָא. 3 And the people thirsted there for water; and the people murmured against Moses, and said: 'Wherefore hast thou brought us up out of Egypt, to kill us and our children and our cattle with thirst?'

ד וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר, מָה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה; עוֹד מַעֵט, וַיִּסְקְלֵנִי. 4 And Moses cried unto the LORD, saying: 'What shall I do unto this people? they are almost ready to stone me.'

ה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם, וְקַח אֶת־רֹדְף, מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וּמִטָּד, אֲשֶׁר הִכִּיתָ בוֹ אֶת-הַיָּאֵר--קַח בְּיָדְךָ, וְהִלַּכְתָּ. 5 And the LORD said unto Moses: 'Pass on before the people, and take with thee of the elders of Israel; and thy rod, wherewith thou smotest the river, take in thy hand, and go.

ו הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר, בְּחֹרֵב, וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם, וְשָׁתָה הָעָם; וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה, לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. 6 Behold, I will stand before thee there upon the rock in Horeb; and thou shalt smite the rock, and there shall come water out of it, that the people may drink.' And Moses did so in the sight of the elders of Israel.

ז וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם, מַסָּה וּמְרִיבָה; עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה לֵאמֹר, הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ, אִם-אִין. {פ} 7 And the name of the place was called Massah, and Meribah, because of the striving of the children of Israel, and because they tried the LORD, saying: 'Is the LORD among us, or not?' {P}

ח וַיָּבֵא, עַמְלֶק; וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל, בְּרִפְדִּים. 8 Then came Amalek, and fought with Israel in Rephidim.

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר-לָנוּ אַנְשִׁים, וְצֵא הֲלָחֵם בְּעַמְלֵק; מָחָר, אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-רֹאשׁ הַגְּבֻעָה, וּמִטָּה הָאֱלֹהִים, בְּיָדִי.

9 And Moses said unto Joshua: 'Choose us out men, and go out, fight with Amalek; tomorrow I will stand on the top of the hill with the rod of God in my hand.'

י וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ, כְּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה--לְהִלָּחֵם, בְּעַמְלֵק; וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹר, עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבֻעָה.

10 So Joshua did as Moses had said to him, and fought with Amalek; and Moses, Aaron, and Hur went up to the top of the hill.

יא וְהָיָה, כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ--וַיִּגְבֵר יִשְׂרָאֵל; וְכְאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ, וַיִּגְבֵר עַמְלֵק.

11 And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed; and when he let down his hand, Amalek prevailed.

יב וַיְדִי מֹשֶׁה כַּבְּדִים, וַיִּקְחוּ-אֶבֶן וַיִּשְׁימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ; וְאַהֲרֹן וְחֹר תַמְכוּ בְּיָדָיו, מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד, וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה, עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ.

12 But Moses' hands were heavy; and they took a stone, and put it under him, and he sat thereon; and Aaron and Hur stayed up his hands, the one on the one side, and the other on the other side; and his hands were steady until the going down of the sun.

יג וַיַּחֲלֹשׂ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עַמְלֵק וְאֶת-עַמּוֹ, לְפִי-חֶרֶב.

13 And Joshua discomfited Amalek and his people with the edge of the sword. {P}

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, כָּתֹב זֵאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר, וְשִׂים, בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ: **כִּי-מָחָה אֲמַחֶה אֶת-זֵכֶר עַמְלֵק, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.**

14 And the LORD said unto Moses: 'Write this for a memorial in the book, and rehearse it in the ears of Joshua: for I will utterly blot out the remembrance of Amalek from under heaven.'

טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה, מִזְבֵּחַ; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, יְהוָה נִסִּי.

15 And Moses built an altar, and called the name of it Adonai-nissi.

טז וַיֹּאמֶר, כִּי-יָד עַל-כִּסֵּי יְהוָה, **מִלְחָמָה לִיהוָה, בְּעַמְלֵק--מִדֹּר, דֹּר.** {פ}

16 And he said: 'The hand upon the throne of the LORD: the LORD will have war with Amalek from generation to generation.'

III. Key questions: [Why Amalek is logically not genetic]

- Why is commandment ONLY after we have quiet from ALL of enemies that surround us
- Why is it mitzvah for the 'nation' – or the King /not individual
- Why only in the 'Promised Land'
- How can be a commandment for ALL future generations
- How do we keep track of their descendants?
 - [do we follow the father, the mother, or both???
- Where is their country on the map?
- How does it chime with the rest of the laws in Dv chapters 24 thru 25
 - Note: The type of laws that precede remembering Amalek

יז לא תטה, משפט גר יתום; ולא תחבל, בגד אלמנה.

יח וזכרת, כי עבד היית במצרים, ויפדה ה' אלהיך, משם;

על-כן אנכי מצוך, לעשות, את-הדבר, הזה.

כז, כי-ימצא איש, גנב נפש מאחיו מבני ישראל, והתעמר-בו, ומכרו-וּמֵת הַגֵּנֵב הַהוּא, וּבְעֵרְתָּ הָרַע מִקִּרְבְּךָ.

..... ח השמר בנגע-הצרעת לשמר מאד, ולעשות: ככל אשר-יורו אתכם הפהנים הלויים, כאשר צויתם--תשמרו לעשות.

ט זכור, את אשר-עשה ה' אלהיך למרים, בדרך, בצאתכם ממצרים.

**כד, טז לא-יומתו אבות על-בנים, ובנים לא-יומתו על-אבות:
איש בחטאו, יומתו.**

כד, יז לא תטה, משפט גר יתום; ולא תחבל, בגד אלמנה.
כד, יח וזכרת **פי עבד היית במצרים**, ויפדך ה' אלהיך, משם...

כה, יד **לא-היה לך בביתך, איפה ואיפה: גדולה, וקטנה.**
כה, טו אבן שלמה וצדק יהיה-לך, איפה שלמה וצדק יהיה-לך-
למען, יאריכו ימיה, על האדמה, אשר-ה' אלהיך נתן לך.
כה, טז **פי תועבת ה' אלהיך, כל-עשה אלה: כל, עש עול.**
כה, יז **זכור, את אשר-עשה לך עמלק,**

IV. What did Shaul do wrong in the battle (that he won against Amalek) Chapter 15

ז **ויך שאול, את-עמלק, מחוילה בואך שור,** 7 And Saul smote the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.
אשר על-פני מצרים.

ח **ויתפש את-אגג מלך-עמלק, חי; ואת-כל-העם, החרים לפי-חרב.** 8 And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

ט **ויחמל שאול והעם:** 9 But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them; but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly. {P}
על-אגג, ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב, ולא אבו, החרים; וכל-המלאכה נמבזה ונמס, אתה החרים. {פ}

י **ויהי, דבר-יהוה, אל-שמואל, לאמר.** 10 Then came the word of the LORD unto Samuel, saying:

יא **נחמתני, פי-המלכתי את-שאול למלך-** 11 'It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the LORD all night.
כי-שב מאחרי, ואת-דברי לא הקים; ויחר, לשמואל, ויזעק אל-יהוה, כל-הלילה.

יב **וישכם שמואל לקראת שאול, בבקר; ויגד לשמואל לאמר, בא-שאול הכרמלה והנה מציב לו יד, ויסב ויעבר, וירד הגלגל.** 12 And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

יג וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׁאוּל; וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל,
בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה-- הִקִּימְתִּי, אֶת-דְּבַר יְהוָה.

13 And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.'

יד וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, וַיְמַה קוֹל-הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנִי,
וְקוֹל הַבָּקָר, אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ.

14 And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'

טו וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעַמְלֵקֵי הֵבִיאוּם, אֲשֶׁר חָמַל
הָעָם עַל-מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר, לְמַעַן זִבַּח, לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ; וְאֶת-הַיּוֹתֵר, הִחָרַמְנוּ. {פ}

15 And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.' {P}

טז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׁאוּל, הֲרַף וְאִגִּידָה לְךָ,
אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלְיָלָה; וַיֹּאמְרוּ
(וַיֹּאמֶר) לוֹ, דַּבֵּר. {ס}

16 Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.' {S}

יז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל-- הֲלוֹא אִם-קָטָן אַתָּה
בְּעֵינַיִךְ, **רֹאשׁ שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה;**
וַיִּמְשַׁחְךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל.

17 And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the LORD anointed thee king over Israel;

יח וַיִּשְׁלַחְךָ יְהוָה, בְּדַרְךְךָ; וַיֹּאמֶר,
לְךָ וְהִחָרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלֵק,
וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ, עַד כָּלֹתָם אֹתָם.

18 and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

יט וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה; וַתַּעַט, אֶל-
הַשָּׁלַל, וַתַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינַי יְהוָה. {ס}

19 Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LORD?' {S}

כ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
יְהוָה, וְאֵלַךְ, בְּדַרְךְךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה; וְאָבִיא,
אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וְאֶת-עַמְלֵק, הִחָרַמְתִּי.

20 And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.

כא וַיִּקַּח הָעָם מֵהַשָּׁלַל צֹאן וּבָקָר, רֹאשֵׁית
הַחֲרָם, לְזִבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּגִלְגָל. {ס}

21 But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.' {S}

כב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֹלוֹת
וּזְבָחִים, כְּשֹׁמֵעַ, בְּקוֹל יְהוָה:
הִנֵּה שֹׁמֵעַ מִזְבַּח טוֹב, לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים.

22 And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, as in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams.

Note how Shaul seems to be sure that he acted correctly –

i.e. he is not “shogeg” – he was totally aware of his actions

he just thought that what he did was what Hashem wanted!

V. Shaul's worry about his honor

And WHY he admits his 'guilt' – only after triple rebuke

כד וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל **חֲטָאתִי**,
כִּי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ;
כִּי יָרֵאתִי אֶת-הָעָם, וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם.

24 And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.'

כה וְעַתָּה, **שָׂא נָא אֶת-חֲטָאתִי**;
וְשׁוּב עִמִּי, וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה.

25 Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'

כו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל, **לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ**: **כִּי**
מֵאַסְתָּהּ, אֶת-דְּבַר יְהוָה,
וַיִּמְאַסְדֶּךָ יְהוָה, מִהָיִוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. {ס}

26 And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.' {S}

כז וַיִּסַּב שְׁמוּאֵל, לְלַכֵּת;
וַיַּחֲזֵק בְּכַנּוֹ-מְעִילוֹ, וַיִּקְרַע. {ס}

27 And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent. {S}

כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו, שְׁמוּאֵל, **קִרַּע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת**
יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ, הַיּוֹם; וַנִּתְּנָה, לְרֵעֵךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ. {ס}

28 And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.' {S}

כט וְגַם נֶצַח יִשְׂרָאֵל, **לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם**;
כִּי לֹא אָדָם הוּא, לְהִנָּחֵם.

29 And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.'

ל וַיֹּאמֶר **חֲטָאתִי**-
עַתָּה כִּבְדֵנִי נָא נֶגְדֵי זִקְנֵי-עַמִּי וְנֶגְדֵי יִשְׂרָאֵל;
וְשׁוּב עִמִּי, וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ.

30 Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

לא וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל, אַחֲרֵי שָׁאוּל; וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁאוּל, לַיהוָה.
{ס}

31 So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the LORD. {S}

לב וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, **הֲגִישׁוּ אֵלַי אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק,**
וַיִּלְךְ אֵלָיו, אַגַּג מְעֻדָּנֹת;
וַיֹּאמֶר אַגַּג, אֲכֹן סָר מֵר-הַמּוֹת. {ס}

32 Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.' {S}

לג וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל--**כֹּאשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חֲרָבָךְ,** כֹּן-
תִּשְׁכַּל מִנְּשִׁים אִמָּךְ;
וַיִּשְׁסַף שְׁמוּאֵל אֶת-אַגַּג לִפְנֵי יְהוָה, בְּגִלְגָּל. {ס}

33 And Samuel said: As thy sword hath made women childless, so shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the LORD in Gilgal. {S}

לד וַיִּלְךְ שְׁמוּאֵל, הָרָמָתָה; וְשָׁאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ, גִּבְעַת
שָׁאוּל.

34 Then Samuel went to Ramah; and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

לה וְלֹא-**יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שָׁאוּל, עַד-יוֹם מוֹתוֹ,**
כִּי-הִתְנַאֲבַל שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׁאוּל; וַיְהוֶה נָחַם, כִּי-הִמְלִיךְ
אֶת-שָׁאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל. {פ}

35 And Samuel never beheld Saul again until the day of his death; for Samuel mourned for Saul; and the LORD repented that He had made Saul king over Israel.

A. 'Yirat Elokim' - in Chumash

Breishit Chapter 20 - Avraham & Avimelech

ט וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְאַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר לוֹ מָה-עָשִׂיתָ לָנוּ וּמָה-חָטַאתָ לָּךְ, כִּי-הִבַּאתָ עָלַי וְעַל-מִמְלַכְתִּי, חֲטָאָה גְדֹלָה: מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשׂוּ, עָשִׂיתָ עִמָּדִי. י וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ, אֶל-אַבְרָהָם: מָה רָאִיתָ, כִּי עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. יא וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, כִּי אָמַרְתִּי רַק אִין-יִרְאת אֱלֹהִים, בְּמָקוֹם הַזֶּה; וְהִרְגוּנִי, עַל-דְּבַר אִשְׁתִּי.

Breishit chapter 42 - Yosef & his brothers

טז שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד, וַיִּקַּח אֶת-אֲחֵיכֶם, וְאֶתֶם הָאֲסוּרוֹ, וַיִּבְחֲנוּ דְבָרֵיכֶם הֲאֵמַת אֶתְכֶם; וְאִם-לֹא--חַי פְּרָעָה, כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם. יז וַיֹּאסֹף אֶתֶם אֶל-מִשְׁמֶר, שְׁלֹשֶׁת יָמִים. יח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, זֹאת עָשׂוּ וְחַיּוּ; אֶת-הָאֱלֹהִים, אֲנִי יֵרֵא. יט אִם-כֹּנִים אַתֶּם--אֲחֵיכֶם אֶחָד, יֹאסֹר בְּבַיִת מִשְׁמֶרְכֶם; וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ, שֹׁבֵר רַעְבּוֹן בְּיַדְכֶם.

Shmot chapter one - the Midwives

טז וַיֹּאמֶר, בְּיִלְדָכֶן אֶת-הָעִבְרִיּוֹת, וּרְאִיתֶן, עַל-הָאֲבָנִים: אִם-בֶּן הוּא וְהַמֵּתֵן אֹתוֹ, וְאִם-בַּת הוּא וְחַיָּה. יז וּתִירָאן הַמִּיִּלְדוֹת, אֶת-הָאֱלֹהִים, וְלֹא עָשׂוּ, כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם; וְתַחֲיֶינָן, אֶת-הַיְלָדִים.

B. When David fights Amalek several years later:

שמואל א פרק ל

יא וַיִּמָּצְאוּ אִישׁ-מִצְרֵי בְשֻׁדָּה, וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל-דָּוִד; וַיִּתְּנוּ-לוֹ לֶחֶם וַיֵּאכַל, וַיִּשְׁקֶהוּ מַיִם. יב וַיִּתְּנוּ-לוֹ פֶּלַח דְּבִלָּה וּשְׁנֵי צִמְקִים, וַיֵּאכַל, וַתִּשָּׁב רֹחוֹ, אֵלָיו: כִּי לֹא-אָכַל לֶחֶם, וְלֹא-שָׁתָה מַיִם, שְׁלֹשָׁה יָמִים, וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת. יג וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי-אַתָּה, וְאִי מִזֶּה אַתָּה; וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרֵי אַנְכִי, עֶבֶד לְאִישׁ עַמְלִקִי, וַיַּעֲזְבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חִלִּיתִי, הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה. יד אֲנַחְנוּ פִּשְׁטָנוּ נִגְבַּת הַכְּרֵתִי, וְעַל-אֲשֶׁר לִיהוּדָה--וְעַל-נִגְבַת כְּלָב; וְאֶת-צִקְלָג, שָׂרְפָנוּ בְּאֵשׁ. טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד, הֲתוֹרַדְנִי אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה; וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִי בְּאֱלֹהִים אִם-תִּמְיתֵנִי, וְאִם-תִּסְגְּרֵנִי בְּיַד-אֲדֹנָי, וְאוֹרְדָה, אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה.